

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงฐานความผิดที่กระทำผิดซ้ำ ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำและแนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ได้อย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ที่กระทำผิดมาแล้วมากกว่า 1 ครั้งของสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลแขวงพระโขนง จำนวน 223 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าความถี่ ค่าร้อยละ และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับการกระทำผิดซ้ำด้วยค่าไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 82.96 อายุ 25 - 40 ปี ร้อยละ 52.02 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 47.98 สถานภาพโสด ร้อยละ 52.91 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 68.16 รายได้เดือนละ 3,000 - 5,000 บาท ร้อยละ 30.49 ชุมชนที่พักอาศัยเป็นชุมชนแออัด กึ่งแออัด ร้อยละ 29.16 คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสพยาเสพติดฯ ร้อยละ 34.71 มีประวัติการถูกจับกุมดำเนินคดี 2 ครั้ง ร้อยละ 69.51 ฐานความผิดครั้งที่ 1 - 5 เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฯ ร้อยละ 73.54, 84.30, 80.88, 82.14 และ 100.00 ตามลำดับและส่วนใหญ่ไม่เคยต้องโทษจำคุก ร้อยละ 38.57 ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับการศึกษา พฤติกรรมของเพื่อนที่คบที่เสพยาเสพติดฯ และลักษณะชุมชนที่พักอาศัยแหล่งการพนัน อนึ่งความเห็นในการจัดกิจกรรมในระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูนั้น ต้องการให้จัดการอบรมกฎหมายเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการกระทำผิด ต้องการการสงเคราะห์ด้านอาชีพและองค์ประกอบที่ส่งเสริมและช่วยให้ประพฤติดนเป็นพลเมืองดีได้คือ กิจกรรมในการแก้ไขฟื้นฟู ทั้งที่มีความมั่นใจมากในการปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤติได้อย่างเคร่งครัด และหากพ้นการคุมประพฤติแล้วจะไม่กระทำผิดอีก จากข้อค้นพบมีข้อเสนอแนะ คือ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ควรร่วมกันในการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมที่ถูกต้องให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมตั้งแต่วัยเด็ก โดยควรเน้นด้านจริยธรรม คุณธรรม และให้ความสำคัญต่อสถาบันศาสนา ทั้งรัฐควรรณรงค์ในการป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาเสพยาเสพติดฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันสังคมจากอาชญากรรม